नूनमिति पतिरेवदेवतायस्यास्तस्याः सुतस्ययः तपःप्रभावः तस्यतांगतिंफलमधिगंतुं वेदवादनशीलाब्रह्मर्षयोऽपिनैवप्रभवंति अभ्युपायान् भगवद्धर्मान्दृष्ट्वाऽपि किंपुनर्नृपाः॥ ४१ ॥ तपःप्रभावंगतिंचविशिनष्टिद्वाभ्याम् गुरुदाराः पितृपत्नीसुरुचिः तस्यावाक्शरैर्भिन्नेनहृदयेनवनंयातः सन् अजितमपिजिगायवशीकृतवान् ॥ ४२ ॥तस्याधिरूढंतेनप्राप्तंपदंयोभुविक्षत्रबंधुः क्षत्रियोभवेत्सः तमनुवर्षसमूहैरपिआरोढुमिच्छेदपि किं

नारदउवाच नूनंसुनीतेःपतिदेवतायास्तपःप्रभावस्यसुतस्यतांगतिम् ॥ दृष्ट्वाऽभ्युपायानपिवेदवादिनोनैवाधिगंतुंप्रभवंतिकिंनृपाः ॥ ४१ ॥ यःपंचवर्षोगुरुदारवाक्शरैर्भिन्नेनयातोहृदयेनदूयता ॥ वनंमदादेशकरोऽजितंप्रभुंजिगायतद्भक्तगुणैःपराजितम् ॥ ४२ ॥ यःक्षत्रबंधुर्भुवितस्याधिरूढमन्वारुरुक्षेदपिवर्षपूगैः ॥ षट्पंचवर्षोयदहोभिरल्पैःप्रसाद्यवैकुंठमवापतत्पदम् ॥ ४३ ॥ मैत्रेयउवाच एतत्तेऽभिहितंसर्वंयत्पृष्टोऽहमिहत्वया ॥ ध्रुवस्योद्दामयशसश्चरितंसंमतंसताम् ॥ ४४ ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंपुण्यंस्वस्त्ययनंमहत् ॥ स्वर्ग्यंध्रौव्यंसौमनस्यंप्रशस्यमघमर्षणम् ॥ ४५ ॥ श्रुत्वैतच्छ्रद्धयाऽभीक्ष्णमच्युतप्रियचेष्टितम् ॥ भवेद्भक्तिर्भगवतिययास्यात्क्लेशसंक्षयः ॥ ४६ ॥ महत्वमिच्छतांतीर्थंश्रोतुःशीलादयोगुणाः ॥ यत्रतेजस्तदिच्छूनांमानोयत्रमनस्विनाम् ॥ ४७ ॥ प्रयतःकीर्तयेत्प्रातःसमवायेद्विजन्मनाम् ॥ सायंचपुण्यश्लोकस्यध्रुवस्यचरितंमहत् ॥ ४८ ॥ पूर्णमास्यांसिनीवाल्यांद्वादश्यांश्रवणेऽथवा ॥ दिनक्षयेव्यतीपातेसंक्रमेऽर्कदिनेऽपिवा ॥ ४९ ॥ श्रावयेच्छ्रद्दधानानांतीर्थपादपदाश्रयः ॥ नेच्छंस्तत्रात्मनात्मानंसंतुष्टइतिसिद्ध्यति ॥ ५० ॥

तत्संकल्पोऽप्यशक्यः दूरतआरोहणमित्यर्थः कथंभूतंपदम् षट्वापंचवावर्षाणियस्यसः अल्पैरेवाहोभिः वैकुंठंप्रसाद्ययत्तस्यपदमवापतत् ॥ ४३ ॥ उद्दाममुत्कृष्टंयशोयस्य ॥ ४४ ॥ धनादेर्निमित्तम् ध्रौव्यंध्रुवस्थानप्रापकम् प्रशस्यंप्रशंसाऽर्हम् अघमर्षणंपापनाशनम् ॥ ४५ ॥ अच्युतप्रियस्यध्रुवस्यचेष्टितंश्रुत्वायोवर्ततेतस्यभक्तिर्भवेत् ॥ ४६ ॥ तीर्थंमहत्त्वावाप्तिस्थानम् गुणाःयत्रभवंति ॥ ४७ ॥ समवायेसभायाम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ नेच्छन्निष्कामस्तत्रश्रवणे आत्मैवात्मानंप्रतिसंतुष्टोभवतिइतिहेतोःसिद्धिंप्राप्नोति ॥ ५० ॥